

Udvalg, sidde nu her i Salen den nuværende ærede Indenrigsminister og den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning); Regjeringen havde foreslået, at Skattenedsættelsen skulde staa ved 600 Rb., men Udvalget derimod gik til 1200 Rb., høiere vilde det ikke gaae, da i saa Fald et altså stort Antal vilde blive untaget fra fuld Beskatning. Det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, søger ogsaa at gennemføre denne Tanke, idet den største Skattelettelse vil fremkomme for dem, som have 600 Rb., hvorimod Nedsættelsen bliver mindre, efterhaanden som Indtægten nærmer sig 1200 Rb., hvor Skattenedsættelsen aldeles staaer. Hvor man ellers har indført en Indkomsskat, er det heller ikke Tilfældet, at saa betydelige Indtægter som her foreslaaet blive Gjenstand for Nedsættelse; i England, hvor Pengeværdien er langt mindre end her, er saaledes 100 £ eller circa 900 Rb. heelt fri for at betale Skat, en Skattelettelse indrømmes dem, hvis Indtægt er mellem 100 og 150 £, men derefter betale Alle lige.

Jeg lægger stor Vægt paa, at Forslaget under Nr. 48 vedtages, hvor der tales om Indretningen af Commissionens Protokoller; dette Forslag staaer i Forbindelse med et andet Forslag fra Udvalgets Side, det nemlig, som gaaer ud paa, at de første Linier i § 10 skulde udgaae, hvor der er Tale om, at Rigningscommissionen anslaaer efter bedste Skjønnende Bedkommendes Indtægt. Jeg troer, at det er af Betydning, at det fra første Færd af ved Lovens Krafttræden gjøres klart, at man saameget som muligt maa stræbe efter at komme til en klar og sikker Anskuelse af Bedkommendes Indtægter, og det kan ikke lade sig gjøre, uden at man saameget som muligt søger til Røden for Indtægten, og dette vil igjen ikke lade sig gjøre, uden at der efter Schemata, meddeelte af Indenrigsministeren, indrettes Protokoller, hvor de forskjellige Indtægtskilber findes anførte. Det kan blive et besværligt Arbejde fra Begyndelsen af, men det er af Betydning med Hensyn til en tilfredsstillende Løsning af den hele Opgave, og har man først overvundet de første Vanskeligheder, vil der være givet et meget vigtigt Materiale for en Ind-

komsskat, hvad enten denne udredes til Kommunen eller Staten.

Hvad angaaer Undtagelserne i § 12, skal jeg ikke udtale mig videre derom, idet jeg ved første Behandling har udtalt mig tilstrækkeligt derom; jeg anlager, at man ved disse Undtagelser aabner Veien for Billkaarlighed, og at man ikke ubeløfter denne Billkaarlighed ved den Ændring, der er foreslaaet af Udvalgets Mindretal.

Klein: Det ærede Thing vil see, at vi, en æret Rigsdagsmand tilligemed mig, have tilladt os at stille forskjellige Ændringsforslag til det nu foreliggende Affnit. Det første Ændringsforslag, der under Nr. 21 er stillet til Udkastets § 7, gaaer ud paa at bringe denne Paragraph, saavel som den følgende, forsaavidt den staaer i Forbindelse dermed, til at blive affattet paa en, som det forekommer os, mere consequent Maade. Det blev allerede ved Sagens første Behandling bemærket, at der ikke syntes at være nogen Grund til at skjælnemmel Formueforøgelse ved Arv samt Forstud paa Arv og anden tilfældig Formueforøgelse. At trække Grændsen imellem Gaver, der skulde ansees som Forstud paa Arv, og Gaver, der ikke skulde ansees som Forstud paa Arv, troer jeg i alle Tilfælde vilde være overordentlig vanskeligt. Naar Gaven skeer i levende Live, vil det mange Gange være aldeles skjult saavel for Gavemodtageren som for Giveren, hvorvidt det er en Gave, der i sin Tid skal afkortes i den Paagjældendes Arv, og altsaa vil det Spørgsmaal, om den modtagne Gave skal afkortes i den Formueforøgelse, hvoraf der skal betales Skat, komme til at beroe paa en Afgjørelse, som først vil kunne finde Sted efter flere, maaskee mange Mars Forløb. Det har heller ikke kunnet lykkes mig at see, hvilken Grund der egentlig er til at gjøre Forskjel mellem Arv og anden Formueforøgelse; man har til Fordeel for at unntage Arv anført, at Arv ved Erhvervelsen allerede er beskattet meget høit fra Statens Side, og at det derfor ikke var billigt hyderligere at behyrde Arvemodtageren ved betydelige communale Afgifter; denne Betragtning kan jo vistnok være ganske rigtig, men dersom vi maae forudsætte, at Staten ikke paa-